

Nr 321.

Av herr **Palmstierna**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 241, med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt.

När krigskonjunkturskatten beslöts vid föregående års riksdag, torde man väsentligen ha utgått från den förutsättningen, att krigsvinster endast komme att tillfalla andra än jordbruksidkare. Erfarenheten har emellertid visat, att så långt ifrån är förhållandet. Tvärtom ha de stora egendomarna också de förtjänat avsevärt på av kriget uppkomna förhållanden. Åtskilliga kännetecken härpå ha redan varit föremål för officiella omnämmanden.

Under dessa omständigheter synas skäl icke föreligga att undandraga inkomst av fastighet från krigskonjunkturbeskattnings.

Förutom nu nämnda skäl att lägga detta slags inkomst under dylik beskattnings torde böra framhållas, att nu utgående krigskonjunkturbeskattnings i vissa fall icke blir effektiv, därest sådan åtgärd icke vidtages. Samtliga de bolag, vilkas verksamhet huvudsakligen innebär förädling av egna råvarutillgångar såsom skog m. m., kunna nämligen genom överföring av vinsten på den fasta egendomens värdekonto, d. v. s. upptagande av höga inköpspris å råvaran, som befinner sig i dess egen eller dotterbolags besittning, så ordna bokföringen, utan att något rent falsarium sker, att förädlingsverksamheten icke visar någon krigskonjunkturvinst. I all synnerhet då flera av våra största ekonomiska företag beröras av denna sak, bör den tagas under övervägande.

Vad skatteskalen i den kungl. propositionen angår, så har Kungl. Maj:t av okänd anledning icke följt de sakkunnigas mening att åsätta

de större vinsterna en högre progressiv skatt. Det förefaller emellertid, att progressiviteten bör fortsättas också utöver de 320,000 kronor, där skalan nu slutar. Möjligen kommer detta att medföra någon jämkning också av den övre delen av den i propositionen föreslagna skalan.

Det hemställles alltså,

att § 2 i Kungl. Maj:ts proposition, nr 241, måtte ändras på det sätt, att även inkomst av fast egendom underkastas krigskonjunkturbeskattning, samt att riksdagen måtte besluta sådan ändring av den i propositionen föreslagna skatteskalan, att progressionen fortsättes över nu föreslagna gräns, och hemställles, att vederbörande utskott måtte framlägga förslag i detta avseende.

Stockholm den 15 maj 1916.

Erik Palmstierna.